
139 . Suceava | Punct: Curtea Domnească (sector sud) | Anul: 1998

Anul: 1998

Cod RAN: 146272.03

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Civil, Neatribuit

Autori: Monica Gogu, Florin Hău, Mircea D. Matei

Instituții: Muzeul Bucovinei, Suceava, Muzeul Bucovinei, Suceava, Universitatea "Valahia", Târgoviște

Raport

Reluarea săpăturilor arheologice la Curtea domnească din Suceava s-a petrecut (către sfârșitul anului 1998) în contextul impus de necesitatea eliberării de sarcină arheologică a unui teren în suprafață de 310 mp situat în zona sudică a complexului ruinelor palatului voievodal.

Trasarea celor patru secțiuni pe direcția nord-sud a fost decisă în funcție de orientarea similară a tuturor secțiunilor epuizate pe parcursul cercetărilor efectuate în perioada 1951-1990, avându-se în vedere o lărgime de 2 m și lungimi cuprinse între 16 și 4 m. (Lățimea marilor a fost impusă de necesitatea evitării contactului cu rețeaua urbană de canalizare contemporană, astfel încât aceasta a ajuns să fie stabilită la 1,50 și respectiv 1,00 m).

Pe lângă consemnarea realităților planimetrice și stratigrafice ale sitului vizat, unul dintre obiectivele urmărite în mod special a fost acela al identificării tuturor datelor care să permită echipei de cercetare

posibilitatea de a data rămășițele turnului decopertat cu prilejul săpăturii efectuate în 1990 de către regretatul Emil I. Emandi.

Materialul recoltat pe parcursul efectuării cercetărilor, în mod cu totul dominant alcătuit din fragmente ceramice, a confirmat la capătul perioadei de studiu aferente, aceeași stratigrafie interceptată, descrisă și consemnată în bibliografia deja cunoscută a Curții domnești din Suceava și anume:

Cele mai vechi urme de locuire medievală datează din a doua jumătate a secolului al XIV-lea, cu precădere din timpul segmentului cronologic definit de domnia lui Petre I Mușat, când teritoriul aflat în imediata apropiere a fost ales pentru edificarea nucleului inițial al Curții domnești.

Urmele a trei pavaje succesive amenajate din lespezi și pietre de râu, compun un strat de cultură bine evidențiat în profilul secțiunilor epuizate pe parcursul săpăturilor, datat limpede în intervalul cuprins între a doua jumătate a secolului al XIV-lea și aceeași jumătate a secolului al XVII-lea.

Unicul complex in situ surprins cu deosebită claritate în suprafața cercetată a secțiunii a II-a, I-a constituit conducta de olane datând din prima jumătate a secolului al XVII-lea, momentul descoperirii acesteia confirmând ipoteze anterior formulate, cu prilejul campaniilor care au premers cercetarea noastră.

Turnul - locuință decopertat în timpul campaniei 1990, din nefericire până la această dată din motive obiective necomunicat, s-a dovedit a fi fost construit în perioada domniei voievodului Alexandru cel Bun, sau mai larg, în prima jumătate a secolului al XV-lea, dacă se are în vedere faptul că, groapa șanțului său patruleter de fundare secționează urmele clar reperate ale unei locuințe în interiorul căreia, dominante sunt fragmentele aparținând categoriei ceramicii cenușii datând de la sfârșitul secolului al XIV-lea și începutul secolului al XV-lea.

Informații suplimentare online

[Raportul 1709 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
